

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1128/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414201471
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6414201471.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľky S. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. G. XXXX/XX, XXX XX R., zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie 270 € s prísl., o odvolaní navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/14/2014-26 zo dňa 04. 08. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke 270 € spolu s 8,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 270 € od 07. 02. 2014 do zaplatenia, do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) a ust. § 150 ods. 2 OSP tak, že zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia vo výške 54,74 € na účet právneho zástupcu navrhovateľky, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, s odôvodnením, že sa v danom prípade jedná o tzv. drobný spor v zmysle § 200ea ods. 1 OSP.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľka podala prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu na Okresný súd Žiar nad Hronom žalobu, v ktorej navrhla, aby okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť jej sumu 270 € s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia. Tvrdila, že odporca ju uviedol do omylu predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úrokov a poplatkov. Ďalej tvrdila, že titulom zmluvy o pôžičke uhradila odporcovi 620 €, hoci mu mala uhradiť iba 250 €, t. j. o 270 € viac ako mala.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že odporca namietal miestnu príslušnosť okresného súdu a to z toho dôvodu, že navrhovateľku nemožno, podľa názoru odporcu považovať za spotrebiteľa. Konštatoval, že navrhovateľka a odporca uzatvorili dňa 11. 11. 2011 Zmluvu o úvere č. 609600333, ktorú odporca označil za obchodnoprávny vzťah, teda zmluva nemusí podľa odporcu obsahovať údaj o RPMN, čo podľa odporcu znamená, že mal nárok nie len na vrátenie úveru, ale aj príslušných poplatkov a úrokov za poskytnutie úveru. Tvrdil, že zmluva o úvere má všetky zákonom vyžadované náležitosti, preto nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia na strane odporcu, na základe čoho navrhol žalobu zamietnuť.

Okresný súd vo vzťahu k námietke miestnej nepríslušnosti v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že zistil, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Konštatoval, že navrhovateľka má bydlisko v obvode Okresného súdu Žiar nad Hronom, preto je v zmysle § 87 písm. f) OSP príslušný na konanie Okresný súd Žiar nad Hronom. V čase uzatvárania predmetnej zmluvy o úvere bol platný zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, ktorý upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Zdôraznil, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené, pričom nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo zmeny vopred pripraveného obsahu zmluvy. Zmluva o úvere, na základe ktorej bol navrhovateľke poskytnutý odporcom úver takúto charakteristiku spĺňa, preto sa v danom prípade podľa okresného súdu nejedná o obchodnoprávny ale o občianskoprávny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Údaj uvedený v zmluve o úvere o tom, že navrhovateľka použije poskytnuté finančné prostriedky na účel povolania, považoval okresný súd za zaškrtnutý účelovo. Uviedol, že v čase uzatvárania zmluvy, bola navrhovateľka už na starobnom dôchodku. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať zákonom vyžadované náležitosti, t. j. okrem iného úrokovú sadzbu a ročnú percentuálnu mieru nákladov, pričom z predloženej zmluvy o úvere (č. I. 11 spisu) je zjavné, že predmetná zmluva uvedené podstatné obsahové náležitosti neobsahuje. Poskytnutý spotrebiteľský úver je preto podľa okresného súdu potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov

V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd zhrnul, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), a preto treba považovať úver poskytnutý na jej základe za bezúročný a bez poplatkov. Z toho potom, podľa názoru okresného súdu, vyplýva, že ak odporca poskytol navrhovateľke na základe predmetnej zmluvy o úvere sumu 350 €, tak navrhovateľka mu bola povinná vrátiť len sumu 350 €. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka odporcovi zaplatila titulom zmluvy o úvere sumu 620 €, teda o 270 € viac ako mala v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch odporcovi zaplatiť. Nie je teda podľa názoru okresného súdu sporné, že odporca získal od navrhovateľky plnenie bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka), pričom v zmysle § 456 Občianskeho zákonníka sa predmet bezdôvodného obohatenia musí vydať tomu na koho úkor sa získal. Na základe uvedeného potom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke 270 € spolu s úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľka v podaní zo dňa 18. 08. 2014 do výroku o trovách právneho zastúpenia odvolala a v podaní zo dňa 20. 08. 2014 sa proti rozsudku okresného súdu odvolal aj odporca.

Navrhovateľka v odvolaní uviedla, že podáva odvolanie proti druhému výroku rozsudku okresného súdu, ktorým jej okresný súd priznal len časť trov právneho zastúpenia. Dôvodmi odvolania podľa navrhovateľky je, že účastníkovi konania (navrhovateľke) sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 2 písm. a) OSP) a tiež to, že rozhodnutie okresného súdu v časti priznaných trov právneho zastúpenia vychádza podľa navrhovateľky z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 205 ods. 2 písm. f) OSP). Navrhovateľka v odvolaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu ďalej uviedla, že súd prvého stupňa náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľky znížil na štvrtinu, čo odôvodnil tým, že a) cieľom súdnych konaní v drobných sporoch má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi, b) advokát zastupujúci navrhovateľku podáva na Okresný súd v Žiari nad Hronom opakujúce sa žaloby, kde v podstate mení len označenie navrhovateľov a žalovaných sumu, pričom ide skôr o administratívny prácu než o odborne náročný proces. Ďalej súd prvého stupňa z uplatnených trov právneho zastúpenia nepriznal navrhovateľke náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní uskutočnenom na okresnom súde dňa 04. 08. 2014 a ani náhradu cestovných výdavkov z Košíc do Žiaru nad Hronom a späť. Uvedené závery okresného súdu nemajú podľa navrhovateľky oporu v zákone, pričom odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu v časti trov právneho zastúpenia navrhovateľky nekorešponduje podľa navrhovateľky s platnou právnou úpravou. Navrhovateľka v odvolaní poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 M Cdo/21/2009 zo dňa 09. 11. 2010 a uviedla, že navrhuje, aby odvolací súd zmenil druhý výrok rozsudku súdu prvého stupňa tak, že prizná navrhovateľke náhradu trov konania minimálne vo výške uplatnenej pohľadávky, tzn. v sume 270 €.

Odporca v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie, pretože v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f) OSP, ďalej z toho dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok

nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. b) OSP a tiež z toho dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) OSP).

K jednotlivým dôvodom odvolania odporca potom v odvolaní ďalej uviedol, že predvolanie na pojednávanie vo vyššie uvedenej veci, ktoré sa konalo na okresnom súde dňa 04. 08. 2014 mu bolo doručené dňa 04. 08. 2014 o 10.45 hod. Odporca svoju neúčast' na predmetnom pojednávaní riadne a včas ospravedlnil a to s prihliadnutím na skutočnosť, že dňa 06. 03. 2014 vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žiar nad Hronom, o ktorej nebolo do termínu konania pojednávania rozhodnuté. Z dôvodu zachovania princípu hospodárnosti konania, žiadal teda toto pojednávanie odročit' a to až do právoplatného rozhodnutia o ním vznesenej námietke miestnej nepríslušnosti. Dňa 14. 08. 2014 mu bol doručený rozsudok, ktorým ho okresný súd zaviazal zaplatit' navrhovateľke 270 € s prísl. a nahradiť jej trovy konania. Zdôraznil, že do termínu konania pojednávania, na ktorom okresný súd vyhlásil odvolaním napadnutý rozsudok, však okresný súd o vznesenej námietke miestnej nepríslušnosti nerozhodol a vec aj napriek náležitému ospravedlneniu neúčasti odporcu na pojednávaní prejednal v jeho neprítomnosti, čím podľa názoru odporcu došlo jednoznačne k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom, pričom prvostupňový súd podľa odporcu vo veci konal a to aj napriek tomu, že neboli splnené podmienky stanovené v ust. § 101 ods. 2 OSP.

K ďalšiemu dôvodu odvolania (§ 205 ods. 2 písm. b) OSP) odporca v odvolaní uviedol, že okrem toho, že mu bola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom, tak konanie má aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko, podľa názoru odporcu, Okresný súd Žiar nad Hronom nie je miestne príslušný vo veci konať a rozhodnúť. V uvedenej súvislosti poukázal odporca v odvolaní na ust. § 103 OSP a uviedol, že Občiansky súdny poriadok podmienky konania síce výslovne nevypočítava, avšak z citovaného ustanovenia možno podľa odporcu vyvodit', že pod procesnými podmienkami konania je potrebné rozumieť také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ Občianskeho súdneho konania. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia teda procesnými podmienkami konania na strane súdu možno rozumieť predovšetkým právomoc a príslušnosť súdu. Podľa názoru odporcu v danej veci je na konanie príslušný Okresný súd Bratislava I. a to s poukazom na ust. § 84 a § 85 ods. 2 OSP, pričom odporca túto skutočnosť namietal v zmysle § 105 ods. 1 OSP pri prvom úkone, ktorý mu patrilo. Absencia miestnej príslušnosti na strane prvostupňového súdu podľa názoru odporcu predstavuje nedostatok podmienky konania, ktorým sa okresný súd pred termínom konania pojednávania absolútne nezaoberal. Odporca v odvolaní uviedol, že konaním prvostupňového súdu došlo k porušeniu jeho ústavného práva podľa § 48 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého účastník konania má právo, aby vo veci rozhodol zákonný sudca.

K ďalšej odvolacej námietke (§ 205 ods. 2 písm. f) OSP) odporca v odvolaní uviedol, že pokiaľ prvostupňový súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uvádza, že Zmluva o úvere č. 609600333 je zmluvou spotrebiteľskou, pričom svoje rozhodnutie odvodil len od citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, tak podľa názoru odporcu okresný súd sa riadne nevysporiadal s charakterom Zmluvy o úvere č. 609600333 a jeho rozhodnutie je tak nepreskúmateľné. Odporca v odvolaní okresnému súdu vytkol, že z odôvodnenia jeho rozsudku nie je zrejmé akými úvahami sa riadil a aké ustanovenia právnych predpisov na daný skutkový stav aplikoval. Zdôraznil, že účastníci konania si v bode 15 Všeobecných podmienok pre poskytnutie úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy, dohodli, že v zmysle ust. § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka sa všetky právne vzťahy medzi nimi budú spravovať Obchodným zákonníkom. Na základe vyššie uvedeného, preto nie je podľa odporcu na mieste uvažovať o akejkoľvek absencii podstatných náležitostí Zmluvy o úvere č. 609600333 zo dňa 11. 11. 2011, predpísaných zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a teda podľa odporcu neexistuje dôvod, na základe ktorého by mal byť úver poskytnutý navrhovateľke považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

V závere odvolania odporca uviedol, že žiada, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

K obsahu odvolania odporcu sa navrhovateľka vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu a vo vyjadrení uviedla, že pokiaľ odporca v bode VI. svojho odvolania uvádza, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. b) OSP, pričom touto vadou má byť to, že vo veci konal podľa odporcu miestne nepríslušný súd, tak

podľa navrhovateľky prípadným postúpením veci na Okresný súd Bratislava I., tak ako to požaduje odporca, by konajúci súd postupoval v rozpore so zákonom. Uvedené stanovisko odôvodňuje fakt, že pri uzatváraní Zmluvy o úvere č. 609600333 odporca jednoznačne konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, pričom naopak navrhovateľka pri uzatváraní predmetnej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej ani inej podnikateľskej činnosti nekonala. Predmetná úverová zmluva zo dňa 11. 11. 2011 je teda z uvedeného dôvodu jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, tak ako to konštatoval vo svojom rozhodnutí zo dňa 04. 08. 2014 aj okresný súd Žiar nad Hronom. Na túto Zmluvu ako aj na právny vzťah ňou založený je teda podľa navrhovateľky nevyhnutné aplikovať, okrem iného, ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) a nakoľko v čase uzatvorenia tejto Zmluvy navrhovateľka nemala podnikateľské oprávnenie, bola v postavení spotrebiteľa, sa na tento právny vzťah vzťahujú aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa ochrany spotrebiteľa.

Navrhovateľka ďalej vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že trvá na svojej argumentácii a tvrdeniach uvedených vo vyjadrení zo dňa 11. 04. 2014 a má za to, že v čl. II predmetného vyjadrenia jasne poukázala na praktiky odporcu, ktorými sa účelovo snaží vyhnúť aplikácii právnej úpravy na ochranu spotrebiteľa. Súdu musí byť z jeho rozhodovacej praxe, ako aj z početnej judikatúry Súdneho dvora EÚ takáto činnosť poskytovateľov peňažných služieb známa, a preto, podľa názoru navrhovateľky, by mal chrániť práva spotrebiteľa. Podľa navrhovateľky je nespochybniteľné, že priemerný spotrebiteľ je vystavený nátlaku a premysleným postupom poskytovateľov úverov a to najmä vtedy ak je systematicky presvedčaný protistranou, že úverová zmluva je predformulovaná v jeho prospech a všetky od neho vyžadované úkony sú len formalitou v procese uzatvárania úverovej zmluvy. Tvrdenie odporcu o tom, že sa s navrhovateľkou dohodol na tom, že sa všetky právne vzťahy medzi nimi budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka, len podľa navrhovateľky potvrdzujú tvrdenia o prístupe odporcu k uzatváraniu úverových zmlúv so spotrebiteľmi. Zdôraznila, že vzhľadom k tomu, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, má v predmetnom právnom vzťahu a v z neho vyplývajúceho sporu postavenie spotrebiteľa, preto je z ust. § 87 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku nevyhnutné vyvodiť záver, že ako spotrebiteľ má právo výberu či bude dodávateľa žalovať na jeho alebo na svojom všeobecnom súde. Navrhovateľka v súlade s uvedeným ustanovením Občianskeho súdneho poriadku postupovala a v súlade so zákonným oprávnením si na prejednanie sporu vybrala všeobecný súd, v obvode ktorého má bydlisko.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu ďalej uviedla, že pokiaľ odporca označil v bode V. svojho odvolania odvolaním napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom za nepreskúmateľné a to vzhľadom na to, že okresný súd sa podľa jeho názoru riadne nevysporiadal s charakterom predmetnej zmluvy o úvere, tak s takýmto názorom odporcu nesúhlasí a to z toho dôvodu, že odôvodnenie predmetného rozhodnutia je v časti týkajúcej sa posúdenia charakteru predmetnej zmluvy zrozumiteľné a dostatočné. Okresný súd sa podľa názoru navrhovateľky vysporiadal tak so skutkovým stavom ako aj s právnym stavom danej veci a to pokiaľ ide o hodnotenie povahy predmetnej zmluvy a nárokov z nej vyplývajúcich. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu je zrejmé o aké právne predpisy a konkrétne ustanovenia sa pri svojom rozhodovaní okresný súd opieral a z ktorých vychádzal. Zároveň je z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu zrejmé, že okresný súd aplikoval právne predpisy na konkrétne skutkové okolnosti, pričom jasne poukázal na to, že predmetný právny vzťah považuje za vzťah spotrebiteľský a preto sa naň, okrem iného, vzťahuje aj Zákon o spotrebiteľských úveroch. Práve táto skutočnosť bola a je v predmetnom spore, podľa názoru navrhovateľky, rozhodujúca a preto sa s ňou okresný súd musel vysporiadať, aby mohol v predmetnom spore rozhodnúť.

Vo vzťahu k tvrdeniu odporcu obsiahnutom v bode III. odvolania, že prvostupňový súd vo veci konal napriek tomu, že neboli splnené podmienky stanovené v § 101 ods. 2 OSP, navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že podľa jej názoru okresný súd neporušil práva protistrany tým, že konal aj bez prítomnosti odporcu. Odporca síce vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žiar nad Hronom a ako sám v odvolaní uvádza, z dôvodu hospodárnosti konania žiadal o odročenie nariadeného pojednávania, podľa názoru navrhovateľky však vzhľadom na to, že odporca vedie množstvo sporov s rôznymi spotrebiteľmi, malo mu byť známe, ako súdy rozhodujú o ním vznesených námietkach miestnej nepríslušnosti, v prípadoch, keď sa spory zakladajú na rovnakých formulárových zmluvách o úvere a teda mal sa podľa navrhovateľky pojednávania zúčastniť.

V závere vyjadrenia k odvolaniu odporcu navrhovateľka uviedla, že žiada, aby odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku I. a zmenil výrok II., ktorým rozhodol o trovách konania tak, že priznáva navrhovateľke náhradu trov konania minimálne vo výške uplatnenej pohľadávky t. zn. v sume 270 €. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 62,56 €.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľky a odporcu podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľky, odvolací súd uvádza, že v konaniach o drobných sporoch platí, že ak je výška trov neprimeraná voči pohľadávke, nemusí súd priznať úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania vôbec alebo mu prizná náhradu trov konania v menšom rozsahu ako predstavujú trovy účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, pričom základným kritériom pre aplikáciu ust. § 150 ods. 2 OSP je neprimeranosť uplatnených trov voči pohľadávke; ostatné kritéria (podstatné pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 OSP) sú v drobných sporoch pre rozhodnutie o náhrade trov konania irelevantné. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu v časti trov konania vyplýva, že okresný súd najprv posúdil, ktoré z uplatnených trov konania považuje za účelne vynaložené trovy konania a ktoré nie (náhradu za stratu času a cestovné výdavky z Košíc do Žiaru nad Hronom a späť) a následne v súlade s právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 150 ods. 2 OSP náhradu účelne vynaložených trov konania priznal navrhovateľke v zníženom rozsahu oproti vyčíslenej a uplatnenej sume trov konania vo výške 440 € (č. I. 31 spisu), pretože takto vyčíslené a uplatnené trovy konania boli neprimerané vo vzťahu k výške uplatnenej pohľadávky. Navrhovateľka v petite odvolania žiadala, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania (proti ktorému podala odvolanie) podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že zaviazá odporcu nahradiť navrhovateľke trovy konania minimálne vo výške uplatnenej pohľadávky, t. j. vo výške 270 €. Odvolací súd viazaný rozsahom, dôvodmi a petitom odvolania uvádza, že suma trov konania vo výške 270 € je vo vzťahu k výške v konaní uplatňovanej pohľadávky (tiež vo výške 270 €) rovnako neprimeraná ako pôvodne navrhovateľkou vyčíslená a uplatňovaná suma trov konania (vo výške 440 €), pretože obchádza zmysel a účel ust. § 150 ods. 2 OSP, tak ako správne v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku v časti trov konania uviedol okresný súd, keď zdôraznil, že „cieľom súdnych konaní v drobných sporoch má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a teda nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta“. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka v odvolaní vo vzťahu k záverom okresného súdu, ktorý navrhovateľkou uplatnené trovy konania v časti účelne vynaložených trov (za ktoré správne, z dôvodov uvedených v odôvodnení svojho rozhodnutia nepovažoval okresný súd cestovné náhrady a cestovné výdavky) v súlade s dikciou ust. § 150 ods. 2 OSP znížil, neuviedla žiadne právne relevantné a presvedčivé argumenty, spôsobilé vyvrátiť správnosť záverov okresného súdu, odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že pokiaľ navrhovateľka v odvolaní poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 M Cdo 21/2009 zo dňa 09. 11. 2010, odvolací súd uvádza že uvedené rozhodnutie NS SR sa netýka rozhodovania o trovách konania v tzv. drobných sporoch, kde je súd oprávnený trovy konania nielen znížiť ale aj nepriznať, pokiaľ sú uplatnené trovy konania neprimerané k výške uplatnenej pohľadávky, tak ako v tomto prípade.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok odporcu odvolací súd uvádza, že pokiaľ odporca okresnému súdu v odvolaní vytýkal, že konanie pred súdom prvého stupňa trpí tzv. inou vadou, ktorá mala za následok neprávne rozhodnutie vo veci, pričom za tzv. inú vadu v danom konkrétnom prípade označil odporca skutočnosť, že okresný súd sa pred tým ako vo veci rozhodol nevysporiadal s námietkou odporcu, ktorá sa týkala miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žiar nad Hronom, odvolací súd uvádza, že uvedená odvolacia námietka je neopodstatnená, pretože pokiaľ sa okresný súd s námietkou miestnej nepríslušnosti vznesenou odporcom vysporiadal tak, že je miestne príslušný vo veci konať a rozhodnúť nemusel o tom vydať osobitné rozhodnutie, stačilo že dôvody svojho záveru o svojej miestnej príslušnosti vysvetlil v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, pričom tieto dôvody vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy o úvere č. 609600333 zo dňa 11. 11. 2011 nemožno spochybniť, pretože sú správne. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že neobstojí ani ďalšia odvolacia námietka odporcu, že mu postupom okresného súdu, ktorý vec prejednal v neprítomnosti odporcu, napriek tomu, že odporca sa z pojednávania konaného na okresnom súde dňa 04. 08. 2014 (podľa

svojho tvrdenia v odvolaní) riadne a včas ospravedlnil, pričom podľa tvrdenia odporcu v odvolaní, predvolanie na uvedené pojednávanie mu bolo doručené 04. 08. 2014 o 10.45 hod., pretože a) podľa potvrdenia o doručení zásielky (doručenky) nachádzajúcej sa v spise na č. I. 21 bolo predvolanie na pojednávanie konané na Okresnom súde Žiar nad Hronom dňa 04. 08. 2014 doručené odporcovi dňa 09. 07. 2014 t. j. s dostatočným časovým predstihom na to, aby bol dodržaný zákonom vyžadovaný časový priestor na prípravu na pojednávanie b) dôvod na odročenie pojednávania uvedený odporcom v podaní zo dňa 01. 08. 2014 (dátum vyhotovenia ktorého sám osebe vylučuje tvrdenie odporcu v odvolaní, že mu predvolanie na pojednávanie bolo doručené dňa 04. 08. 2014) nekorešponduje s dôvodmi na odročenie pojednávania podľa ust. § 119 OSP. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ okresný súd napriek ospravedlneniu neúčasti odporcu na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 04. 08. 2014 vec prejednal v neprítomnosti odporcu, nemožno uvedený postup okresného súdu považovať za postup v rozpore s ust. § 101 ods. 2 OSP a zároveň za postup, ktorým bola odporcovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Po preskúmaní veci z hľadiska ďalšej odvolacej námietky odporcu a to, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď považoval Zmluvu o úvere č. 609600333 zo dňa 11. 11. 2011 za zmluvu spotrebiteľskú, pričom svoje rozhodnutie odvodil podľa odporcu len z citácie ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a podľa odporcu sa riadne nevysporiadal s charakterom predmetnej zmluvy, v dôsledku čoho je podľa názoru odporcu rozsudok okresného súdu nepreskúmateľný, odvolací súd uvádza, že uvedená odvolacia námietka odporcu rovnako ako dve predchádzajúce odvolacie námietky odporcu nemá svoje opodstatnenie, pretože okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vysvetlil akými úvahami sa riadil, keď dospel k záveru, že Zmluva o úvere č. 609600333 zo dňa 11. 11. 2011 (Zmluva) je spotrebiteľský právny vzťah. Argument odporcu, že účastníci Zmluvy uzavreli podľa § 269 Obchodného zákonníka nepomenovanú zmluvu a preto sa na Zmluvu nevzťahuje zák. č. 129/2010 Z. z. nemá svoje opodstatnenie, pretože bez ohľadu na to, či je zmluva pomenovaná alebo nie, z hľadiska charakteristiky zmluvných strán a predmetu Zmluvy možno Zmluvu považovať za spotrebiteľský právny vzťah a zároveň za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, čo odporca žiadnymi konkrétnymi odvolacími námietkami nespochybnil. Rovnako odporca v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne odvolacie námietky vo vzťahu k záverom okresného súdu, že na jeho strane vzniklo vo vzťahu k navrhovateľke bezdôvodné obohatenie v uplatnenej sume 270 €, na zaplatenie ktorej sumy spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným vo výroku rozsudku zaviazal odporcu okresný súd; odporca vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu v odvolaní len vo všeobecnej rovine uviedol, že na Zmluvu sa podľa jeho názoru zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nevzťahuje, preto Zmluva nemusela obsahovať žiadne zákonom vyžadované obsahové náležitosti, s ktorými zákon spája bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru a teda podľa odporcu neexistuje dôvod, na základe ktorého by mal byť navrhovateľke poskytnutý úver považovaný za bezúročný a bezpoplatkový, čo nevyvracia závery okresného súdu na základe ktorých okresný súd zaviazal odporcu na zaplatenie žalovanej sumy, pretože okrem už vyššie uvedeného argumentu odporcu, prečo by sa na predmetnú Zmluvu nemal vzťahovať zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, odporca v odvolaní žiadny iný právne relevantný argument spochybňujúci závery okresného súdu neuviedol.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP aj vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke 270 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 270 € od 07. 02. 2014 do zaplatenia ako vecne správny potvrdil, t. j. potvrdil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože tak navrhovateľka ako aj odporca neboli v odvolacom konaní úspešní.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.